

Sygn. akt III RC 113/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Wolska

Przy udziale protokolanta : starszego sekretarza sądowego Agnieszki Rzepkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2017 r. w P.

sprawy z powództwa B. N. (1)

przeciwko A. K.

o alimenty

I. oddala powództwo ;

II. zasądza od powoda B. N. (1) PESEL (...) na rzecz pozwanej A. K. PESEL (...) kwotę 297zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje Skarbowi Państwa – Sąd Rejonowy w Puławach wypłacić pozwanej A. K. kwotę 240zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki wpisanej do księgi zaliczek pod poz. 500011489765 ;

IV. oddalić wniosek powoda B. N. (1) o zasądzenie od pozwanej A. K. zwrotu kosztów procesu;

V. nieuiszczoną opłatę od pozwu oraz poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa wydatki przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 113/16

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2016 r. do Sądu Rejonowego w Puławach wpłynął pozew B. N. (1) (uprzednio O.) przeciwko jego córce, A. K. o alimenty w kwocie po 2000 zł miesięcznie płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu. Wraz z pozwem powód złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w kwocie 2000 zł miesięcznie płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu do dnia prawomocnego zakończenia postępowania.

W uzasadnieniu pozwu na poparcie żądań powód podniósł, że jest on osobą w wieku 75 lat, i cierpi na liczne schorzenia, takie jak: zwyrodnienie kręgosłupa, dyskopatię szyjną i lędźwiową. Ma trudności w poruszaniu się i wykonywaniu podstawowych czynności życiowych. Był leczony w poradni zdrowia psychicznego, a obecnie jest leczony w poradni neurologicznej ze względu na częste zawroty głowy, zaniki pamięci i drżenie, co jest konsekwencją stłuczenia mózgu jakiego powód doznał w 1992r. Na mocy orzeczenia z dnia 21 października 2013r. powód został uznany za osobę niepełnosprawną o stwierdzonym umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które to orzeczenie zostało potwierdzone kolejnym orzeczeniem z 30 listopada 2015r. Dnia 31 marca 2016 r. otrzymał skierowanie na liczne

zabiegi rehabilitacyjne i powinien być poddany nieprzerwanej rehabilitacji. Na zabiegi refundowane z NFZ należy oczekiwać wiele miesięcy, a koszt wykonania wszystkich zabiegów w przypadku wykonania ich prywatnie, wyniósłby kwotę 1170 zł.

Zdaniem powoda wymaga on stałej opieki innej osoby polegającej m.in. na pielęgnacji przyłóżkowej, wykonywaniu za niego drobnych czynności życia codziennego. Jak wskazuje zamieszkuje sam, a pozwana A. K., mimo wielokrotnych obietnic pomocy i zabrania powoda do siebie nie wywiązała się z tych obietnic. Gdy powód zwrócił się o pomoc do córki to odmówiła mu jej.

Z uwagi na pogarszające się samopoczucie i trudności w codziennej egzystencji spowodowane schorzeniami, B. N. (1) wystąpił do MOPS o przyznanie opieki pielęgniarki. Wobec faktu, że zaoferowana przez MOPS pomoc w postaci opieki pielęgniarki kosztowałaby miesięcznie w pełnym wymiarze godzin kwotę 3108 zł, to przekracza to możliwości finansowe powoda. Z tych względów korzysta z opieki prywatnej, której koszt wynosi 500 zł miesięcznie, jednak jest to opieka w niepełnym wymiarze czasowym i nie zaspakaja ona w pełni potrzeb powoda.

Na poparcie powyższego powód podniósł, że jego miesięczny dochód z tytułu emerytury wynosi 1900 zł.

Nadto podniósł, że roszczenie alimentacyjne kieruje przeciwko A. K., ponieważ w przeszłości okazywał jej szeroką pomoc finansową, w tym w drodze darowizny, a także poprzez finansowanie jej wykształcenia i wykonywanie prac przy budowie jej domu, w wyniku której to pomocy nabawił się on schorzeń kręgosłupa (pozew k 4-59, decyzja o zmianie nazwiska powoda k-248).

W odpowiedzi na pozew A. K. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie. Swoje stanowisko co do żądania pozwu oraz co do wniosku o zabezpieczenie podtrzymała w piśmie procesowym z dnia 9 czerwca 2016r. (data wpływu do Sądu).

Argumentując swoje stanowisko zdecydowanie zaprzeczyła twierdzeniom pozwu, wskazując iż powód nie znajduje się w stanie niedostatku, a do otrzymywanej emerytury w niedługim czasie z mocy prawa otrzyma także zasiłek pielęgnacyjny, w związku z czym będzie uzyskiwał dochody w sposób istotny przekraczające średnie wydatki gospodarstw domowych w Polsce. Nadto pozwana podniosła, iż powód obecnie zamieszkuje z konkubina, która udziela mu pomocy w sprawach życia codziennego. Dodatkowo wskazała, że powód po rozwodzie z małżonką A. O. w wyniku dokonanego podziału majątku dorobkowego i czynności prawnych, w postaci kolejno sprzedaży, a następnie nabycia nieruchomości, powinien dysponować kwotą nie mniejszą niż 25.877 zł. Dodatkowo podniosła, że powód jest właścicielem mieszkania, a zatem w razie problemów z utrzymaniem się może dokonać odpowiednich czynności prawnych na posiadanym majątku, w celu zabezpieczenia finansowego swojego bytu. Pozwana zaprzeczyła okolicznościom odnośnie udzielanej jej pomocy przez powoda, jak choćby finansowaniu uzyskania przez nią wykształcenia wyższego.

Dodatkowo podniosła, że wspomaga finansowo swoją siostrę E. C., która ma na utrzymaniu małoletnią uczęszczającą do szkoły córkę, przelewając na jej rzecz kwotę 400zł m-cznie. Nadto pomaga w formie niepieniężnej finansuje ją i siostrzenicę dodatkowo poprzez zakupy lekarstw, żywności, chemii, ubrań, opłacanie zajęć dodatkowych dla siostrzenicy. Argumentując powyższe pozwana podniosła, że przed śmiercią siostrze pomagała finansowo jej matka A. N.. Powód z uwagi na swoją postawę odmawiał jakiegokolwiek pomocy córce, a jej siostrze - E. C., która od 2005r. po rozstaniu z mężem podupadła na zdrowiu i od tego czasu leczy się psychiatrycznie. Ma orzeczenia o niepełnosprawności z których wynika, że E. C. wymaga stałej opieki i pomocy innej osoby z uwagi na ograniczoną możliwość samodzielnej egzystencji. Po kolejnej próbie samobójczej, która miała miejsce w 2015r. E. C. przebywa na zwolnieniu lekarskim i znajduje się w niezwykle trudnej sytuacji życiowej, bowiem jej dochody miesięczne wynoszą 1300-1400zł miesięcznie.

Odnosząc się swojej sytuacji majątkowej i dochodowej pozwana podniosła, że wspólnie z byłym mężem A. Z. jest właścicielką zabudowanej nieruchomości położonej w miejscowości B. gm. P. oraz 1/3 udziału w niezabudowanej nieruchomości położonej w tej samej miejscowości, która stanowi drogę dojazdową. Na nabycie powyższej

nieruchomości został zaciągnięty w dniu 18 października 2007r. kredyt hipoteczny w Banku (...) S.A. w wysokości 245.821,04 CHF na okres 360 miesięcy. Termin spłaty ostatniej raty tego kredytu przypada na dzień 10 listopada 2037r. Obecnie powyższa nieruchomość jest użytkowana przez jej byłego męża , a przed Sądem w Rejonowym w P. toczy się pomiędzy pozwaną, a jej byłym mężem sprawa o podział majątku dorobkowego. Pozwana A. K. w 1/2 części spłaca raty kredytu hipotecznego zaciągniętego na powyższą nieruchomość i miesięcznie wynosi ona kwotę 1500zł.

Nadto z uwagi na dziedziczenie wspólnie z siostrą po zmarłej w dniu 14 października 2015r. mamie A. N. jest współwłaścicielką wraz z siostrą lokalu mieszkalnego położonego w P. oraz prawa do ekspektatywy w postaci własności nieruchomości położonej w P. , bowiem w dniu 24 kwietnia 2015r. mama pozwanej podpisała umowę developerską na podstawie której developer zobowiązał się do przeniesienia własności lokalu mieszkalnego w P. o wartości 253.000zł . Planowany termin sporządzenia aktu notarialnego dotyczącego tej nieruchomości to sierpień 2016r. i po zakończeniu prac adaptacyjnych w mieszkaniu tym zamieszka siostra pozwanej co umożliwi A. K. sprawowanie opieki i udzielanie jej pomocy. Dodatkowo podniosła, że wszystkie ciężary związane z utrzymaniem odziedziczonych po matce wspólnie z siostrą nieruchomości ponosi w całości pozwana.

Obrazując swoją sytuację bytową A. K. podniosła, że obecnie mieszka wspólnie z drugim mężem W. K. w mieszkaniu w W., które stanowi jego własność i partycypuje w połowie kosztów utrzymania tego mieszkania.

Odnosząc się do swoich dochodów wskazała, że jej jedynym ich źródłem jest wynagrodzenie za pracę w kwocie 5.924,50 zł miesięcznie.

Koszty jakie ponosi w związku z obecnymi zobowiązaniami finansowymi z tytułu rat kredytowych, oraz opłatami za utrzymanie nieruchomości oraz kosztami swojego utrzymania i pomocy siostrze oraz jej córce to miesięcznie kwota 5.595 zł (odpowiedź na pozew k 71-92 i k 94-124 a.s).

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2016r. Sąd oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie zawarty w pozwie (postanowienie k- 125-126).

Na rozprawach w dniach 22 sierpnia i 28 listopada 2016r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska (protokoły rozpraw k -162 i k-204 a.s.).

Dnia 16 grudnia 2016r. pełnomocnik powoda złożył kolejny wniosek udzielenie zabezpieczenia roszczenia objętego pozvem poprzez zobowiązanie A. K. do zapłaty na rzecz powoda B. O. kwoty 2000 zł miesięcznie płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu do dnia prawomocnego zakończenia postępowania.

W uzasadnieniu tego wniosku pełnomocnik podniósł, że w piśmie z dnia 9 grudnia 2016r. pełnomocnik pozwanej wniósł o zmianę terminu rozprawy wyznaczonego przez Sąd na dzień 23 stycznia 2016r. z uwagi na fakt, że świadek E. C. , która miała w tym dniu zeznawać w okresie od 23 grudnia 2016r. do dnia 20 marca 2017r przebywa na leczeniu w XIII Oddziale Dziennym (...) Centrum (...) w P. i według strony pozwanej stawiennictwo w Sądzie tego świadka uniemożliwia tryb leczenia E. C.. Z informacji jakie uzyskał powód, świadek E. C. okres Świąt Bożego Narodzenia spędziła w domu na przepustce. Nadto z informacji posiadanych przez powoda spożywała znaczne ilości alkoholu i paliła papierosy, pomimo, że jej stan zdrowia na to nie pozwala.

Z uwagi na powyższe pełnomocnik stanął na stanowisku, że istnieje obawa, iż wniosek złożony przez stronę pozwaną służy jedynie przewlekaniu postępowania i wniósł jak we wniosku (wniosek k 243-248 a.s.).

Pełnomocnik pozwanej w piśmie z dnia 24 stycznia 2017r. (data wpływu do Sądu) nie uznał żądania wniosku i wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że od daty oddalenia przez Sąd uprzedniego wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie zaszły żadne nowe okoliczności uzasadniające zmianę wydanego przez Sąd rozstrzygnięcia. Sytuacja powoda od dłuższego czasu w zasadzie jest taka sama. Jego stan zdrowia nie uległ w ostatnim czasie

drastycznemu pogorszeniu. Powód jest osobą starszą i zapewne cierpi na liczne schorzenia w wielu przypadkach związane ze swoim wiekiem. Nie jest to jednak jakaś nadzwyczajna okoliczność, bowiem powód jak na swój wiek jest osobą nadzwyczaj sprawną, co potwierdziły zeznania świadków. Do tej pory radził sobie doskonale, więc nie ma racjonalnego uzasadnienia dla przyjęcia, iż nagle miałyby być inaczej.

Nadto pełnomocnik pozwanej podniósł, że powód składając do akt sprawy skierowanie do poradni specjalistycznej w żaden sposób nie wykazał, iż leczenie objęte tym skierowaniem nie może zostać sfinansowane przez NFZ. Dodatkowo podkreślił, że sytuacja finansowa powoda nie jest zła. Poza świadczeniem emerytalnym z uwagi na swój wiek powód nabył prawo do zasiłku pielęgnacyjnego, który wynosi 208,17zł. Nadto jest właścicielem mieszkania i jeżeli faktycznie znajdowałby się w ciężkiej sytuacji to mógłby nim stosownie rozporządzić (pismo procesowe k 257-260).

W piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda ponownie złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku, Sąd oddalił kolejny wniosek strony powodowej o zabezpieczenie roszczenia.

Stanowiska stron nie uległy zmianie aż do zamknięcia rozprawy. Nadto pełnomocnik powoda oraz pełnomocnik pozwanej wnosili o zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

Sąd Rejonowy biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, ustalił następujące fakty, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy:

Z dołączonych w celach dowodowych akt sprawy Sądu Okręgowego sygn. III C 3050/12 jednoznacznie wynika, że powód B. N. (1) (uprzednio O.) pozostawał w związku małżeńskim z A. O. nazwisko rodowe N.. Z tego związku małżeńskiego powód ma dwie córki E. C. urodzoną (...) i A. K. urodzoną (...). Małżeństwo powoda zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 kwietnia 2013r. w sprawie sygn. akt III C 3050/12. Była żona powoda A. O., która po rozwodzie powróciła do swojego rodzowego nazwiska N., zmarła w dniu 14 października 2015r. (pozew k - 3, akt małżeństwa k- 4 i wyrok k-22 cyt. Akt, dane PESEL k 60-62 a.s.).

Powód B. N. (1) ma 75 lat, jest emerytem. Uzyskuje emeryturę w kwocie około 1900 zł miesięcznie, nadto po ukończeniu 75-tego roku życia został powodowi przyznany dodatek pielęgnacyjny w kwocie 200 zł miesięcznie (zeznania powoda – k.453v, wyciągi z rachunku bankowego powoda – k.139-145). Powodowi przysługuje prawo własności nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) (akt notarialny – umowa sprzedaży – k. 80-81). Jest to mieszkanie, w którym powód zamieszkuje. Mieszkanie to powód zakupił z oszczędności oraz kwoty 50.000 zł, którą otrzymał od byłej żony tytułem spłaty (akt notarialny – umowa o podział majątku wspólnego – k. 78-79). Na remont tego mieszkania powód zaciągnął kredyt. Kredyt ten został w całości przez powoda spłacony. Koszty utrzymania mieszkania, jakie ponosi powód, to kwota około 600 zł miesięcznie (zeznania powoda – k. 453v).

Powód posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności (k. 39). Z orzeczenia tego wynika, że powód wymaga wsparcia poprzez korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, ale nie wymaga konieczności stałej długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością stałej egzystencji. Nadto powód ubiegał się o zmianę orzeczenia w tym zakresie i przyznanie mu I grupy inwalidzkiej. Roszczenie powoda w tym zakresie zostało jednak oddalone przez Sąd Okręgowy w Lublinie.

Powód pozostaje w konflikcie z pozwaną A. K. oraz drugą córką, E. C.. Powód utrzymuje zażyłe stosunki z byłymi mężami swoich córek, w szczególności byłym mężem pozwanej - A. Z.. Odwiedza go w jego domu w B.. Ma tam do dyspozycji pokój.

Pozwana A. K. ma 46 lat. Od 16 stycznia 2016 roku pozostaje w związku małżeńskim z W. K.. Mają ustanowioną rozdzielność majątkową. A. K. jest w trakcie rozwodu ze swoim drugim mężem w której to sprawie pierwszy termin

rozprawy jest wyznaczony na dzień 16 stycznia 2018r. (akt notarialny – umowa majątkowa małżeńska ustanawiająca rozdzielną majątkową – k. 99-100, zeznania pozwanej k 454 a.s.).

Pozwana jest kierownikiem zespołu podatkowego w Banku (...) w W. (k.98). Uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 5.400 zł miesięcznie (historia rachunku bankowego pozwanej – k. 329-331).

W związku z ugodą zawartą w dniu 30 czerwca 2017 roku zakończyła się sprawa o podział majątku dorobkowego pozwanej A. K. i jej byłego męża A. Z.. Na mocy przedmiotowej umowy nieruchomości położoną w miejscowości B. nabył w całości A. Z., bez jakichkolwiek spłat i dopłat na rzecz pozwanej, przejmując jednocześnie w całości na swoją rzecz zobowiązanie względem (...) Bank (...) S.A. wynikające z umowy kredytu, zwalniając tym samym pozwaną z zobowiązań względem banku, z uwagi na to, że rynkowa wartość nieruchomości odpowiadał w zasadzie wartości pozostałego do spłaty kredytu hipotecznego. Na budowę i wykończenie przedmiotowej nieruchomości pozwana wraz z byłym mężem zaciągnęła kredyt indeksowany kursem (...). Nadto w całości A. Z. nabył samochód osobowy marki S. (...), również bez obowiązku spłaty A. K. (ugoda sądowa w przedmiocie podziału majątku wspólnego – k. 449-451v).

Pozwanej w dalszym ciągu przysługuje prawo własności nieruchomości położonej w miejscowości P., przy ul. (...), jak również wraz z aktualnym mężem, przysługuje jej prawo do działki rekreacyjnej położonej na terenie Rodzinnego (...) w W.. Mieszkanie w P. przy ul (...) powódka nabyła za kwotę około 320.000 zł w styczniu 2017 roku. Na zakup tego mieszkania pozwana część środków uzyskała ze sprzedaży 1/2 udziału w prawie własności nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) – mieszkania w którym zamieszkuje E. C. z córką, a które stanowi własność E. C. i jej małoletniej córki Z.. Za sprzedaż tego udziału pozwana uzyskała od siostry kwotę 140.000 zł, część pieniędzy pochodziła ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w P.. Nadto pozwana zaciągnęła kredyt hipoteczny wspólnie z przyjaciółką B. N. (2) (umowa kredytu – k. 338-341).

Pozwana posiada zobowiązania w postaci kredytu hipotecznego zawartego w dniu 22 lutego 2017 roku, którego miesięczna rata wynosi niespełna 800 zł miesięcznie (umowa kredytu wraz z harmonogramem spłaty kredytu k. 338-344v). Pozwana korzysta również z debetu na karcie kredytowej w (...) Bank (...) S.A. Na dzień 5 października 2017 roku zadłużenie na przedmiotowej karcie wynosi 9.994,11 zł.

Pozwana na rachunkach bankowych prowadzonych dla niej przez (...) Bank (...) na dzień 5 października 2017 roku miała zgromadzone środki w łącznej wysokości 4.292,16 zł (podsumowanie środków na dzień 5.10.2017 r. - k.439). Pozwana w 2016 roku uzyskała dochód w wysokości 97.250,31 zł (PIT-11 pozwanej – k. 280). Pozwana nie posiada żadnych oszczędności.

Aktualnie pozwana pozostaje w separacji ze swoim mężem i mieszka w swoim mieszkaniu w P.. Nie posiada samochodu, do pracy dojeżdża pociągiem.

Koszty utrzymania mieszkania to: czynsz – 460 zł, , opłata za media – około 300 zł, opłata za telefon – 150 zł, telewizja – 100 zł. Na dojazdy do pracy wydaje 180 zł miesięcznie. Pozwana opłaca dodatkowy pakiet medyczny dla siebie, siostry E. C. oraz dla jej córki, w kwocie 90 zł za każdą osobę . Nadto pomaga jej i jej małoletniej córce materialnie.

Siostra pozwanej, E. C., ma 50 lat. Cierpi na chorobę afektywną dwubiegunową z przewagą faz depresyjnych, zaburzenia osobowości, astmę oskrzelową, nadto jest osobą nadużywającą alkoholu. Siostra powódki nie uzyskuje obecnie żadnej pomocy ze strony ojca, ojciec nie interesuje się jej stanem zdrowia. Taki stan miał miejsce jeszcze przed rozwodem powoda z żoną A. N.. Brak zainteresowania córką przez powoda pomimo jej choroby i brak pomocy z jego strony stanowiło źródło konfliktu rodziny, tj. powoda z żoną i córkami. Powód był przeciwny pomocy finansowej dla córki E. C..

Obecnie to pozwana pomaga finansowo swojej siostrze i jej córce, małoletniej Z.: opłaca jej świetlicę w kwocie 600 zł, nadto robi siostrze zakupy spożywcze, a także zakupy w zakresie odzieży dla małoletniej. Pozwana regularnie i stale pomaga siostrze od śmierci ich matki, tj. od 14 października 2015r. Aktualnie na pomoc siostrze pozwana przeznaczą kwotę około 1.500 zł miesięcznie. Pomoc ta jest podyktowana trudną sytuacją finansową siostry pozwanej, a także jej

stanem zdrowia. E. C. utrzymuje siebie i małoletnią córkę z renty w kwocie 700 zł i świadczenia z programu 500+. Nadto uzyskuje tytułem zabezpieczenia alimenty na córkę Z.. E. C. razem ze swoją córką jest właścicielką mieszkania położonego w P. przy ul. (...) (zeznania pozwanej (zeznania pozwanej – k.454-455v, akt notarialny umowa sprzedaży – k. 362-363).

Mieszkanie w którym aktualnie mieszka E. C. zostało zakupione przez A. N. ze środków pochodzących m.in. z darowizny na jej rzecz od pozwanej w kwocie 140.000zł (przelewy k. 350-351a.s.). Pozwana pozostawała wówczas jeszcze w związku małżeńskim z A. Z. i do zakupu takiego mieszkania wymagana była jego zgoda, a mieszkanie miało być zakupione dla pozwanej, celem zabezpieczenia jej potrzeb mieszkaniowych. Po śmierci matki w dniu 14 października 2015 roku pozwana wraz z siostrą E. C. wspólnie nabyła spadek po A. N., w udziałach po 1/2. W skład spadku wchodziło m.in. mieszkanie w P. przy ul. (...). Udział pozwanej w tym mieszkaniu odkupiła od niej jej siostra E. C., ze środków pochodzących m. in. ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w P., które to mieszkanie stanowiło własność jej córki, Z.. W związku z powyższym z urzędu Sądowi jest wiadome, że toczyła się sprawa o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem wyżej wymienionej małoletniej polegającej na sprzedaży stanowiącego jej własność lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w P. w sprawie I. N. 148/16. E. C. uzyskała zgodę Sądu na dokonanie w imieniu małoletniej w.w czynności, pod warunkiem przeznaczenia uzyskanych z tej sprzedaży środków pieniężnych na nabycie udziału wynoszącego 1/2 części w stanowiącym odrębną własność lokalu mieszkalnym nr (...), położonym w P., przy ul. (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w oparciu o dokumenty i kopie dokumentów złożone w toku niniejszego postępowania przez strony postępowania.

Nadto Sąd oparł się w części o zeznania stron B. N. (1) i A. K.. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda w zakresie jego sytuacji mieszkaniowej, wysokości emerytury, ponoszonych kosztów utrzymania mieszkania. Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda co do twierdzeń, że kredyt, który zaciągnął na remont mieszkania, został spłacony przez jego siostrę. Powód nie przedstawił w zakresie tych twierdzeń żadnych dowodów. Sąd przyjął, że w toku niniejszego procesu powód nie ujawnił wszystkich posiadanych przez siebie oszczędności, a spłata kredytu nastąpiła ze środków własnych powoda. Nadto Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda w zakresie w jakim twierdzi, że jego stan zdrowia wymaga stałej opieki i pielęgnacji. Powyższe nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w przedstawionym przez powoda orzeczeniu o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Nadto należy zaznaczyć, że pomimo starań powoda o przyznanie mu I-szej grupy inwalidzkiej, jego roszczenia w tym zakresie nie zostały uwzględnione, powód w dalszym ciągu posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, co tylko potwierdza, że stan zdrowia nie jest tak niekorzystny, jak to prezentował w toku procesu powód oraz powołani przez stronę powodową świadkowie: A. Z. i W. W. (1). Nadto Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, co do twierdzeń, że powód nie jest w stanie samodzielnie poruszać się po mieście, gdy z zeznań świadków E. C., A. P. i K. C. wynika, że powód jest widywany jadący na rowerze, nadto jak porusza się bez kul. Fakt poruszania się bez pomocy kul jest znany również sądowi osobiście, bowiem w czerwcu 2017r. powód był widziany przez sędziego referenta na ul. (...) na przystanku autobusowym na visa-vis dworca (...) w P., kiedy przyszedł odebrać z BUS-a pozostawioną uprzednio w środku komunikacji publicznej kulę. Zarówno idąc w kierunku BUS-a po kulę jak i po jej odebraniu poruszał się sprawnie bez pomocy kuli.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że powód nie ma aż takich jak twierdzi problemów z poruszaniem się, które wymagają 24-godzinnej pomocy i opieki. Zwłaszcza, że jak wynika z zeznań świadków jest również widywany w P. jadący na rowerze.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej w zakresie jej aktualnej sytuacji majątkowej i zarobkowej oraz w zakresie materialnej pomocy dla siostry E. C., a także co do negatywnej postawy powoda do swojej drugiej córki E. C..

Zeznania pozwanej w zakresie jej sytuacji majątkowej i dochodów potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów. Zeznania pozwanej w zakresie świadczenia przez pozwaną pomocy siostrze E. znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka W. K. i samej E. C., nadto w zeznaniach świadków T. P., K. C. i E. M..

Dokonując oceny zeznań świadków W. K., E. C., K. C. i E. M., Sąd obdarzył je wiarą, bowiem zeznania te wzajemnie się uzupełniają i korelują z zeznaniami strony pozwanej.

Sąd ustalając powyższy stan faktyczny pominął zeznania świadka S. T. jako nie wnoszące niczego istotnego mającego znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Świadek ten nie ma wiedzy co do aktualnego stanu zdrowia i sytuacji materialnej powoda.

Sąd oparł się jedynie w części na zeznaniach świadków W. W. (2) i A. Z.. Sąd nie dał wiary twierdzeniom w/w świadków, w zakresie w jakim powielają one twierdzenia powoda, nie uznane przez Sąd za prawdziwe, że powód znajduje się w trudnej sytuacji materialnej oraz że wymaga stałej opieki oraz, że porusza się o kulach.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 128 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Zgodnie z art. 130 k.r.o. obowiązek jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka.

Zgodnie z art. 132 K.r.o. obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Bezspornym jest, że była żona powoda A. O., która po rozwodzie powróciła do swojego rodzowego nazwiska N., zmarła w dniu 14 października 2015r. a tym samym z tą datą wygasł obowiązek alimentacyjny byłych małżonków względem siebie wynikający z art. 130 k.r.o.

Z uwagi na powyższe żądanie strony powodowej znajduje podstawę prawną w art. 133 § 2 k.r.o. który stanowi, że obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności, powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności. Tak więc, w następnej kolejności do alimentacji zobowiązane są dzieci uprawnionego.

Zgodnie z art. 133 § 1 i 2 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. Z powyższego wynika, że poza szczególnym unormowaniem obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci niezdolnych do samodzielnego utrzymania się, uprawniona do świadczeń alimentacyjnych – stosownie do art. 133 § 2 – jest tylko taka osoba, która znajduje się w niedostatku. Ta przesłanka obowiązku alimentacyjnego odnosi się więc także w stosunku do rodzica względem dziecka.

Niedostatek jest pojęciem niedookreślonym. Najogólniej biorąc, w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb, o których mowa w art. 135 § 1, w szczególności nie ma niezbędnych ku temu środków i nie może ich uzyskać przy wykorzystaniu swoich możliwości zarobkowych. Jeżeli własnymi siłami może zaspokoić swoje potrzeby tylko częściowo, obowiązek alimentacyjny zobowiązanego ogranicza się do ich niezaspokojonej części (por. m.in. wyr. SN z 20.2.1974 r., III CRN 388/73, OSN 1975, Nr 2, poz. 29; wyr. SN z 19.5.1975 r., III CRN 55/75, OSN 1976, Nr 6, poz. 133; wyr. SN z 20.1.2000 r., I CKN 1187/99, L.).

Stan niedostatku usuwają wszelkie dochody, jakie uprawniony do alimentacji może osiągnąć i zużyć na zaspokojenie swych potrzeb, w szczególności wynagrodzenie za pracę lub świadczone usługi, dochody uzyskiwane z posiadanego majątku, świadczenia emerytalne lub rentowe, renty odszkodowawcze itp.

Podkreślić należy, że to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.). W niniejszym procesie, to właśnie na powódzie ciążyło udowodnienie okoliczności, z których wywodził skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Sąd nie miał wątpliwości, że strona powodowa nie wykazała swoich twierdzeń mających uzasadniać żądanie zasądzenia od pozwanej A. K. alimentów.

Przesłanką dochodzenia alimentów przez rodziców od ich dzieci jest ich niedostatek, rozumiany, jako niemożliwość zaspokojenia ich usprawiedliwionych potrzeb własnymi możliwościami majątkowo – finansowymi. Oczywiście z drugiej strony dziecko musi mieć możliwości majątkowe umożliwiające alimentowanie rodzica. O pozostawianiu "w niedostatku", o jakim mowa w art. 133 § 2 K.r.o. można mówić w sytuacji, kiedy powód ma kłopoty z zaspokojeniem przynajmniej części swoich usprawiedliwionych i koniecznych potrzeb życiowych (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 3 marca 1999 r. III CKN 826/98, L.).

Co prawda powód cierpi na liczne schorzenia, które z pewnością stanowią dla niego dolegliwość w codziennym funkcjonowaniu i generują dodatkowe wydatki, jednak Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, że ma on problemy z zaspokojeniem swoich podstawowych usprawiedliwionych potrzeb. Powód uzyskuje emeryturę w kwocie około 1.900 zł miesięcznie nadto ma przyznany dodatek pielęgnacyjny w kwocie 200 zł miesięcznie. Dodatkowo powód nie udowodnił, że jego stan zdrowia jest na tyle niekorzystny, że wymaga stałej opieki. Powód posiada orzeczenie o umiarkowanym, stopniu niepełnosprawności. Pomimo starań o uzyskanie I grupy inwalidzkiej, roszczenie B. O. w tym zakresie zostało prawomocnie oddalone przez Sąd Okręgowy w Lublinie. Sąd nie neguje, że powód wymaga odpowiedniej rehabilitacji i ponosi z tego tytułu dodatkowe koszty, jednak jest on w stanie zaspokoić swoje potrzeby z dotychczas uzyskiwanych dochodów. Przede wszystkim należy podnieść, że emerytura powoda wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym stanowi kwotę łącznie 2.100 zł miesięcznie. Powód wskazał w swoich zeznaniach, że na koszty utrzymania mieszkania przeznacza kwotę około 600 zł miesięcznie. Tak więc miesięcznie na wyżywienie i koszty leczenia powód dysponuje kwotą 1.600 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu jest to kwota wystarczająca na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb powoda. Należało więc stwierdzić, że B. N. (1) żyje na poziomie dalekim od stanu niedostatku.

Odnosząc się do argumentu powoda, co do konieczności opieki nad powodem, należy podnieść, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi na przyjęcie, że powód nie wymaga stałej opieki i pielęgnacji i pomocy osób trzecich przez 24 godziny. Tak więc koszty opłacenia dla powoda opiekunki na stałe nie stanowią kosztów niezbędnych dla utrzymania B. N. (1). Nie ulega natomiast wątpliwości, że kwota jaką powód dysponuje po opłaceniu stałych kosztów utrzymania mieszkania w zupełności jest wystarczająca na doraźne skorzystanie przez powoda z pomocy przy pracach trudnych w jego stanie zdrowia do wykonania. Z której to pomocy jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego uprzednio korzystał przyjeżdżając z opiekunką do domu pozwanej i jej byłego męża .

Co do sytuacji A. K. należało stwierdzić, że pozwana osiąga stosunkowo wysokie wynagrodzenie w kwocie ponad 5.400 zł miesięcznie. Jednak nie można tracić z pola widzenia, że obecnie pozwana poza mieszkaniem w P., w którym zamieszkuje, oraz działki rekreacyjnej w W. nabytej wspólnie z drugim mężem , nie posiada żadnego innego majątku. Nadto posiada zadłużenie w postaci kredytu hipotecznego, a przede wszystkim nie ulega wątpliwości Sądu, że wspomaga finansową swoją chorą siostrę i jej małoletnią córkę, której pomocy odmawiał powód i z którą powód pozostaje w konflikcie. Obciążenie więc obecnie pozwanej dodatkowo alimentami na rzecz powoda, który z całą pewnością nie pozostaje w stanie niedostatku, byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Jedynie na marginesie należy wskazać, że Sąd nie neguje faktu, że powód ciężką pracą poza granicami kraju zapewnił córkom odpowiedni start w życiu, razem z żoną ponosił koszty edukacji córek i przekazał na rzecz każdej z córek

nieruchomości. W okolicznościach niniejszej sprawy należy jednak stanowczo podkreślić, że powód nie znajduje się aktualnie w stanie niedostatku. Posiada mieszkanie, w którym na stałe zamieszkuje, nie jest zadłużony, nadto posiada stosunkowo wysoką emeryturę powiększoną o dodatek pielęgnacyjny.

Mając na uwadze dokonane ustalenia i poczynione rozważania Sąd Rejonowy na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzekł jak w punkcie I-szym sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 K.p.c. i z zasądził od powoda B. N. (1) na rzecz pozwanej kwotę 297 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, poniesionych przez pozwaną w postaci wynagrodzenia pełnomocnika procesowego ustalonego na podstawie § 4 ust. 1 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego – 17 zł, wynagrodzenia biegłego P. K. – 160 zł.

Rozstrzygnięcie w punkcie III-cim wyroku Sąd oparł o treść art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2016, poz. 623 z późn. zm.) Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.

Orzekając w punkcie IV wyroku Sąd miał na względzie wynik procesu i treść art. 98 § 1 K.p.c. i z tych względów oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm prawem przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie V-ym wyroku Sąd orzekł w oparciu o art. 113 § 4 wyżej cytowanej ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych .

Z tych wszystkich względów w oparciu o wyżej poczynione ustalenia oraz powołane przepisy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.